

FRANJO MIHALIĆ

(Kutina, 9. ožujka 1920. - 14. veljače 2015. Beograd)

U Beogradu je u dubokoj starosti preminuo najstariji živući olimpijac na ovim prostorima i nositelj srebrne olimpijske medalje Franjo Mihalić.

Rođen je 9. ožujka 1920. godine u Kutini. Kada je imao tri godine, obitelj mu se doselila u Zagreb gdje je živio do 1947. godine. Tada je bio grafički radnik u Vjesnikovoj tiskari i dugoprugaški rekorder, član zagrebačke Mladosti. Pošao je u vojsku u Suboticu, odakle ga je Varaždinac Artur Takač odveo u Partizan i obrnuo mu životopis. Postao je atletske svjetske vrijednosti.

Čak i sažeti popis sportskih dragulja Frane Mihalića traži dulji prostor. U Nezavisnoj Državi Hrvatskoj bio je višestruki reprezentativac i pobjednik na natjecanjima u Bratislavi, Budimpešti, Sofiji, Subotici i Bukureštu. U majici Partizana i jugoslavenske vrste 28 puta rušio je državne rekorde u trčanju na 5, 10, 20 i 25 kilometara i na jedan sat. Do danas nitko nije premašio njegovo najbolje vrijeme na 25 kilometara iz 1965. godine, ostvareno na stadionu u finskom gradiću Laperanta, nakon što je istrčao 62,5 kruga!

Franjo Mihalić sudjelovao je na Olimpijskim igrama 1952. u Helsinkiju, 1956. u Melbourneu i 1960. u Rimu. U Melbourneu je osvojio srebrnu medalju u maratonu s vremenom 2:26,32. Četiri godine ranije u Helsinkiju, osvojio je 18. mjesto na 10.000 metara, a 1960. u Rimu, u 39. godini života, bio je 12. u maratonu s 2:21,52.

Uz olimpijsku medalju, u Mihalićevoj niski dva su prva mjesta na ponoćnoj Silvestarskoj trci u Sao Paulu i jedno drugo, iza "češke lokomotive" Emila Zatopeka.

Ime mu je upisano u zlatnim knjigama prvaka najuglednijih svjetskih maratona u Bostonu, Londonu, Tokiju, Moskvi, Ateni (još drži rekord staze od povijesnog polja Maratona do olimpijskog stadiona u grčkoj metropoli), triput u Milanu, četiri puta na utrci Pet mlinova u Genovi i Italiji, dvaput na krosu lista Le Soire u Bruxellesu i pet puta na Krosu nacija u Parizu. U Parizu je 1951. godine postao prvi službeni prvak svijeta u krosu.

Statističari su izračunali da je kao aktivni trkač Mihalić istrčao 1075 utrka i prevalio 164.250 kilometara, ne ubrajajući one u veteranskoj dobi.

Mnogi ne znaju da je Mihalić stupio u šport kao biciklist, a igrao je i nogomet u zagrebačkom Grafičaru, na desnom krilu. Jasno, bio je najbrži igrač... Kada su u Zagrebu 1940. godine bile Radničke sportske igre, nagovorili su ga da zastupa Grafičar u krosu. Po savskom nasipu je krenulo oko 200 natjecatelja, a na 400 metara do cilja ostala su samo dvojica - izvjesni Zelčić i Franjo. U završnici je pobijedio Zelčić, za jedan me-

tar. Tada su počeli pritisci da dođe u atletičare i da se ostavi biciklizma, što je Franjo i prihvatio. Kada se potpuno okrenuo trčanju, vrlo brzo je počeo obarati rekorde Kraljevine Jugoslavije na pet, a potom na 10 kilometara.

Trčao je Franjo Mihalić i za zagrebačku Concorciju i triput je bio proglašen najboljim športšom NDH. Zahvaljujući tome što je bio vrhunski športša, dugo se izvlačio od vojske, sve do 1945. godine kada je obukao domobransku uniformu. Ali brzo je došlo do sloma, pa Franjo nikada nije vidio front.

Godine 1945. Mihalić je jedan od osnivača Omladinskog fizkulturnog društva Mladost, a onda je 1947. otišao u vojsku u Suboticu, te potom u Partizan.

Za kraj, jedna zanimljivost: Francuz Alain Mimoun, Hrvat Franjo Mihalić i Finac Veikā Karvonen u Melbourneu su se okupili i 2006., točno pola stoljeća nakon slavnog maratona gdje se Franjo okitio srebrnom olimpijskom medaljom. Okupio ih je najveći sportski list, L'Equipe.

Franjo Mihalić, istinska je sportska legenda, jedna od najvećih na području cijele bivše države, bio je najbolji športša Jugoslavije u izboru Narodnog sporta 1952., 1956. i 1957. godine.

Preminuo je 14. veljače 2015. godine u Beogradu, a sahranjen je u Aleji velikana na beogradskom Novom groblju.

(Jurica Gizdić)